

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 3. Insignis authoritas Magistri Luisij Legionensis ad hoc propositum
adducitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Iuannis
a Cruce

Opera
mystica

NVI

124

S. III.

Insignis aucto ritas Magistri Luisij Legionensis
ad hoc propositum adducitur.

19. **T**ANDEM ad hoc propositum non possumus non adducere insignem respon-
sionem, quam simili obiectioni aduersus libros S. M. N. THERESIAE factae pra-
buit sapientissimus ille Magister, Luisius Legionensis, in Apologia citata, ubi sic ha-
bet: Et ad primum, ut pateat esse calumniam praesuppono. Orationem vnionis esse suspensionem
Anima in Deo, quae accidit, quando oranti & in discursu intellectuali existenti, Deus applicando
sua virtutem, & potentiam eum ad se trahit, eique suspendit discursum intellectualem, & acci-
dit voluntatem eius vnitione amore. Hoc praesupposito, Dico: Verum esse huius vnionis mentionem
haberi in istis libris, & in illis declarari, quid sit ista vnio, & in quo consistat: item de bonis effici-
bus quos causat, quae ratione valeat cognosci, & discerni vera à falsa, & si hoc est illam edocere,
verum est hos libros illam docere: sed quare: talis doctrina quod nocuum est adfert, vel quod non
inconueniens in se continet, quod si asserere velint, tale orationis genus minime reperiri falsissimum
quid asserunt, & in sanctos maledicti sunt, qui de hoc scripserunt, imo contra ipsam Fidei verita-
tem: constat quippe ex Sacra Scriptura dari orationem raptus seu ecstasis & ubi tale orationis ge-
nus reperitur, habetur & illud quod vocamus vnionis: si vero fateantur, uti illos fateri oportet, da-
ri tale orationis genus, non rectè asserere possunt hoc malum esse, cum illud Deum elargiatur: & si
datur & bonum est, quae nam ratione malum esse poterit tractare de tali vnione, eiusdem demon-
strare qualitates, fallacias detegere, quae hoc in itinere occurrere possunt; ne gradientes per istud de-
cipiantur.
20. Si vterius dicant, hanc orationem per regulas, & precepta minime acquiri posse, maximum
dicunt veritatem: & hoc est omnium primum monitum horum librorum, ac proinde nulla illis
dant precepta nec regulas, solum orationis studio incumbentes admonent, quod si ad hunc orationis
gradum pertingere cupiant, magnam conscientiae puritatem sententur oportet; cor in superbia
terrenis auellant, ad ea quae perfectiora sunt, semper adspirent, ut sunt precepta & consilia Eua-
gelica, si ergo hac vnionis via est bona & perfecta, bonum quoque est & necessarium haberi libros,
qui de ea tractent, & qui ostendant eius naturam, qualitates, & semitas. Cur conueniat librum
reprobare, qui est dux via bona? Quod si expediat talia non scribere, ideo erit, ne sciantur, & si hoc
conuenit, idcirco erit quia expedit ea non deduci in usum. At nemo sanè erit adeo hebes & ignorans,
qui hoc ipsum ausit asserere: imo è contra quia eius usus utilis est, etiam scientia erit necessaria: ac
propter hanc ipsam rationem maxime proficuum eam scribere.
21. Respondeant mihi qui ista proferunt, quibusnam nocuum est aliquid cognitio huius vnionis
adferat: an illis qui de ea tractant? minime: quia communicatur illis lumen ad hoc ipsum quod
pertractant melius edocendum. Isti vero qui non agunt de ijs quae hic legunt, alterutrum necessari-
percipiunt, vel admirationem de Deo super delictis, quibus suos fouet; vel desiderium sequenda istam
viam, & deserendi totum ut Deum iam sibi amicum experiantur: quae duo motiua, ut per se patet,
utilia sunt.

V. d. d.

Videtur tales, qui ad ista attendunt, nullos prater hos vidisse libros, & ignorare alios quosq; reperiri scriptores, qui de eadem materia pertractant; quam ergo iniustitie labes est, ab his dumtaxat scriptis caeteris sibi, que inter alia millena scripta versantur? Videant S. Bonauenturam, Richardum à S. Victore, Ioannem Gersonem, & si conscriptos in lingua vulgari exoptant, videant tertiam partem Abecedariorum, & videbunt esse exiguum quod B. Mater THERESIA hoc in genere scribit, respectu eorum que alibi & dicuntur, & exarantur, & hoc quo ad primum. Huc vsque Legionensis loco cit. qui etiam in epistola scripta ad Moniales Monasterij Mattitensis Ordinis nostri, que in principio operum S. M. N. THERESIE habetur, sic ad propositum loquitur.

21.

Iam reliquum est, respondere nonnihil his, qui adeo hosce libros periculosos censent, quod res, nimis quam subtiles, & sublimes tractent, quas ad vniuscuiusque genium non facere, nec ad omnes, passim spectare aiunt. Cum ergo tria sint hominum genera, quorum alij de factis orationi intendunt, & vacant, alij si vellet, ei possent intendere, alij denique ob status sui conditionem, prorsus, etsi vellet, non possunt; peto iam ipse, quibusnam horum libri huius lectio periculum sit creatura? an spiritualibus: nequaquam: nisi fortassis alicui noxium & periculosum sit, nosse quid faciat, & cuius rei professionem faciat. An vero his, qui orationi vacandi occasionem quidem habent, sed negligunt? multo minus: inueniunt namque in his libris, non solum qui ipsos, cum eam exercere volent, conuincat, & viam commonstret; verum etiam qui eos excitet atq; animet, ut hic animum applicent. Quod profecto magnum bonum est. Tertij ergo generis hominibus, quid est, quod hic noceat, & periculum creet: an nosse, quod Deus hominibus amabilis, affabilis, & blandus est? quod eum inueniat, qui se ab omni prorsus re sequestrat, & denudat: quas anime delicias afferat? quale sit inter eas quas illi conferet consolationes discernere: quo eum modo depuret, expurger, & velut sublimet? Quid hic, quaso est, quod cognitum legentem non sanctum reddat: quod non quandam in ipso Dei admirationem excitet, ipsumque ad eum diligendum inflammet? si ergo operum horum exteriorum, que Deus in rerum creatione & gubernatione peragit, consideratio quedam communis boni: in omnium hominum vsu, schola sit, quomodo arcanorum eius mirabilium cognitio, cuiquam esse possit periculosa.

22.

Et licet fortasse quis ob malam suam dispositionem, aliquod hinc sibi damnum & noxam elicere, anne idcirco tanto bono & vtilitati, & quod in tam multos dimanare possit equum foret iamnam occludere & illud impedire? eadem ratione possit & ab Euangelij predicatione cessari: nam ipsum, non recipientibus (ut Apostolus ait) maioris est damnationis occasio. Quae demum scripta sunt, etiam ipsam sacra Scripturam sub his comprehendendo, e quibus male affectus animus non aliquem errorem possit arripere & haurire? In ipsorum examine & iudicatione videndum est, num ipsa in se bona sint, & ad fines suos consequendos congrua, non autem quomodo sinister nuntiorum vsus eas sit usurpaturus, si enim ad hunc respicere velimus: nihil vsque eo sanctum est, quod non possit merito vetari ac prohiberi. Quid Sacramentis Ecclesia sanctius est? quam multos tamen inuenire est, qui ex sinistro eorum vsu & frequentatione deteriores fiunt? Diabolus, utpote subdolos & vaser, & semper ad nobis nocendum excubans, in varios sese induit colores, seque in mentibus quorundam tanquam de proximi salute & bono sollicitum & prospicientem ostendit, quod, per speciem alicuius particularis damni auerendi, simul ab omnium oculis submoueat id, quod publice & in communi bonum & proficuum est? Nouit quippe damni plus se facturum in omnibus his, qui horum librorum lectione, aut vitam emendabunt, aut ad spiritualem perfectionem peruenient, quam compendij ex inscitia, aut prauitate huius vel illius priuati, qui ob malam suam

23.

f dispo-

B.
Joannis
à Cruce

Opera
Mystica
NVI
128

dispositionem huius offendiculum capiet, & periculum. Quare ne priores illos amittat, paucorum horum, quos alijs sexcentis modis corrupit & deprauavit, damnum magnificat, & nobis ob oculis ponit. Quamquam sicuti paulo ante dixi, neminem ita male dispositum esse sciam, qui inde damnum referat, quod nouit Deum amicis suis amabilem esse & quantum ipse in se suauis sit, & quibus acutius modis ad ipsum perueniant: quæ omnia hic tractatus quam cumulatissimè docet & tractat, ita ut vix quidquam probent, quod ipsi non dirigunt, & inadueniunt, & totum ad hoc viribus conuertunt, ne, quod ex sola ipsorum mente & proposito non fit, vllam apud alios auctoritatem inueniat. Quibus satisfacere & respondere omnino nolo, quod ex propria voluntate error ipsorum ortum habeat, vnde nec responsionem aliquam valent admittere, sed ceteros omnes rogatum velim, ne quo illis modo auscultent aut credant, quod hoc non mereantur. Huc vsque sapientissimos hic vir, cuius verba sic ad longum retulimus, quia proposito nostro adeò mirificè congruunt, ut pro defensione horum librorum mystici nostri Doctoris, data opera, conscripta à tanto viro fuisse videantur.

§. IV.

Proposita obiectionis responsio concluditur.

25. **C**ONCLVDAMVS ergo responsionem huius obiectionis, colligendo ex dictis non aliunde, nisi ex Dæmonis malitia, & inuidia plurium bonorum, quæ ex horum librorum Venerabilis nostri IOANNIS lectione facilliquè intelligentia secuta sunt, in posterumque cum maiori incremento proculdubio sequentur: ex hac ergo Dæmonis inuidia ortum fuisse aliquorum scrupulum, vanumque timorem circa huius doctrinæ, ad eò his temporibus utilis, & necessariæ, & ab omni periculo liberæ, communitatem diuulgationem, sub titulo zeli boni communis, maximè cum huiusmodi reuelum & scrupulum non videamus in illis circa euulgationem aliorum librorum, qui quotidie lingua vulgari in lucem prodeunt, resque non solum inuiciles, & vanas, sed valdè profanas, & nocuas, quibus vitiatum hominum animus facillime adhæret, continent, & in plurium manibus, cum maximo eorum, & totius reipublicæ damno, circumferuntur.

26. Quod etiam optimè adnotauit Sapientissimus Magister Luisius Legionensis Apologia iam citata his verbis: Et sic dicendo concludo, quod citra vllam dubitationem credam, illos grauissimè à dæmone decipi, qui de his libris non eà qua par est reuerentiâ loquuntur: & quod ab impostore diabolo eorum lingua dirigatur, ad horum librorum euidentem firmitatem ipsis mediantibus prapediendum, si possit. Quod euidenter ex hoc patet; si enim spiritus Dei agerentur, prius & ante omnia condemnarent libros Cælestina, Equestres, & sexcentas alias Cassinianas aliosque plenos vanitate, & lasciuia, quibus momentis singulis insciantur, velut pessimum veneno innumera anima, sed cum non moueantur à Dei spiritu, istorum nullam mentionem faciunt, per quos deprauatur Christianitas, & morum bonitas, sed de illis loquuntur, & illos cantillant, qui bonos ordinant mores, qui recolligunt animam, & ad Deum maxima cum efficacia ducunt. Sacerdos sacè